

OLDALANKÉNT
HÁROM FORINT

KUMOROM

Imi, vállalva a kockázatot, mivel az öngyilkosokat a helyi tiszteletes úr nem temeti el – az önszületendőket is csak nehezen tuszkolja a keresztvíz alá –, évente négy-öt alkalommal próbálkozott az önakasztással. Természetesen látványosan és nyilvános helyen, hogy időben levághassák, és hogy a túlélés vigyorával fintoroghasson a kockázatot nem vállalókra. A halott virrasztása spirituálisán és anyagilag is jelentős energiát igényelt a rokonoktól, olyannyira, hogy a faluból a telepre merészkedő szegényebb magyaroknak is nekik kellett pálinkát és egy kevéske ételt adniuk. Imi ezt tudta, hisz feleségét és a pálinkát is egy halotti virrasztáson ismerte meg. Anyja szegénységét ismerve ugyan, de mégis újra fölakasztotta magát egy számáristállóban. A rokonok sokáig tanakodtak, hogy kire men-nyiköltség jut. Hosszas veszekedés után letakarták a tükröket, kikészítették a gyertyákat, s az italok is a helyükre kerültek.

Bálint bátyám a számáristál-
ló környékén udvarolgatott,
amikor a már halottnak hitt Imi
nyöszörögni hallotta. Gyorsan
levágta a kötélről, kivitte a leve-
gőre. Barna idegesen rákiáltott:

– Eszednél vagy, te cigány?
Hát már minden el volt készítve,
ihattunk, ehettünk volna, te pe-
dig mindent elrontasz!

Bálint Árk

GÖRÖGFAK 2020